

Szono Szabó Noémi és Mózes Katinka közös kiállítása

A kiállítást megnyitja: Vékony Délia művészettörténész

Helyszín: Duna Palota, 1051 Bp. Zrínyi u. 5.

Időpont: 2010. október 14. 18.00 óra

A kiállítás megtekinthető: 2010. október 14 – november 7. naponta 9-20 óráig

Szabó Noémi a képzőművészeti egyetem festőművész szakán, majd vizuális nevelőtanár szakán végzett. Fiatal kora ellenére már számos sikert tudhat magáénak, kiállításai voltak többek között:

Csoportos kiállítás – CAW / Budapest, Duna Palota

„Csak a Nő”, kiállítás Jankó Zs. Manóval / Budapest, Bem Mozi

„Női (Én)ek”, egyéni kiállítás / Budapest, Tető Galéria

„Nőzőpontok”, egyéni kiállítás / Budapest, Coffeinn Kávézó

Egyéni kiállítás / Budapest, Claro Bisztró

Csoportos kiállítás / Székesfehérvár, Munkácsy Mihály Általános
Képvásárlási Akció / Budapest, Magyar Képzőművészeti Egyetem,
Barcsay terem. Old-alak című képemet megvette a Fundamenta.
Jelzőbója”, kiállítás Korcsmár Eszterrel / Budapest, Bárka Színház

Ezúttal Mózes Katinkával „Szentek és álszentek” címmel nyílik közös kiállítása a Duna Palotában. Szabó Noémi így vall önmagáról és művészetéről:

„A szépség olyan részletek egysége, amik oly módon tudnak együttműködni, hogy semmi más nem kell hozzáadni, elvenni belőle vagy egymással összemosni.”

Festészetemben a nőalakjaim hordozzák ezt a harmonikus szépséget. Egy-egy kifejező

aktforma, testrész személyiségem rétegének egy-egy darabja, érzéseim vizuális szimfóniája. A hangulatokat a különböző arckarakterek specifikus képi ábrázolása helyett a női testhelyzetek fejezik ki. Az egyediség és különlegesség így a testhelyzetek primér gesztusaiban valósul meg az arcvonások eleve elrendelt és behatároltabb mimikái helyett.

Alkotásaim választott s egyben tárgykultúránk egyik legősibb alapanyaga a fa, amely éppen természetessége által vált olyan fontossá munkáim készítésében. A vászonhoz képest többféle megmunkálást tesz lehetővé számomra: nyers, kezeletlen felülete háttérként jelenik meg műveim egy részén, az erezetei illeszkednek alakjaim formavilágához, illetve a vésetőség lehetősége izgalmas ellenpont a női testrészek lágyságával.

A művek közös koncepciója az, hogy a női aktok általam kiválasztott testrészei emblematikus mintaként szervesen illeszkednek a háttér grafikai nyomokat idéző mintavilágához. Amikor a Nővel foglalkozom, magammal vagyok; e folyamat eredményeként születő művem egy-egy megmentett lélekdarab a festészet eszközein keresztül. Ez a legteljesebb kitérkezés számomra, melyben mindig újabb réteget igyekszem felhozni a magam mélyéről. Témám mintha sosem változna, miközben folyamatosan új színek játszódnak bennem képpé.